

ARCHONTYK (1) *sb m*

N pl archontycy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Członek sekty gnostyckiej archontyków z III i IV w.; nazwa pochodzi od ich nauki o archontach, władcach siedmiu niebios: Ani też o onych [mowie]/ którzy [...] nowe yákye á nyezwyczajnyne íwyołtołci/ albo też zwyczajnych íwyołtołci nyezwyczajnyne vzywánye łoby wyńayduyą/ yáko Archontici krzeft [...] zárzucáli *KromRozm III Fv*.*

AKtt